

været diskuteret og forhandlet i den vedkommende Kommission. Naar der tillige har været anset noget over, at man fra Udvalgets Side saa sent har taget denne Sag under Behandling, idet nemlig det Forslag om midlertidige Foranstaltninger, som har været diskuteret, er tilfældt Udvalget fra Krigsministeriet under 7de Februar, forøvrigt umiddelbart efter, at man havde haft Konference med den daværende Krigsminister forud for 2den Behandling, skal jeg dertil sige, at da denne Skrivelse var kommen paa et saa sent Tidspunkt, var det en Selvsølge, at den for det Første ikke kunde komme til Behandling her i Salen til 2den Behandling, men det har endvidere for mig endog saa stillet sig meget tvivlsomt, om denne Sag overhovedet egne sig til at komme til Forhandling ved Finantslovsforlagets 3die Behandling her i Salen. Thi naar den behøves, bearbejdes og behandles under de Forudbetingelser, som Krigsministeriet har opstillet, nemlig i et saa omfattende Omfang, som den Betænkning kræver, som ledsager denne Sag, vil det være ganske ugjærligt indenfor det Tidrum, Udvalget overhovedet har haft til at behandle Sagen, at kunne komme til at forelægge noget Resultat. Vilde man nemlig have stillet de midlertidige Foranstaltninger i et stærkt direkte Forhold til de fremtidige Planer, jeg turde vel næsten kalde dem Lustkasteller, som man har faaet fremlagt fra Kasernekommissionens Side, vilde der ganske vist overhovedet slet ikke have kunnet foreligge noget som helst Resultat i denne Samling af Udvalgets Forhandlinger. Man har imidlertid troet at burde saa hurtigt som mulig udbringe af disse Forslag de enkelte Punkter, som man ved et løseligt Skjøn over det hele store Materiale har kunnet maatte skjønne, dels ikke væsentlig vilde komme til at foregribe andre paatænkte Planer og dels vare af den Bessaffenhed, at man maatte anse dem for at være paatrængende. Det er de mindre Forslag, som man i alt Fald fra den Side af Udvalget, hvortil jeg hører, har tilladt sig at anbefale Thinget at vedtage. Men naar man og da navnlig det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds i Formiddagsmødet har udtalt en Ros overfor Krigsministeriet, fordi det har forelagt Dplysninger i saadant Omfang, skal jeg dog til Belysning heraf meddele, at Krigsministeriet har anset det for at være rigtigt at meddele Finantsudvalget Resultaterne af en midlertidigt arbejdende Kommissions Forhandlinger, saavel Resultaterne af denne Kommissions første Behandling af den foreliggende Sag som derefter Resultatet af den samlede Kommissions 2den Behandling deraf. Havde altsaa Finantsudvalget villet paatage sig at begynde Bearbejdelsen af Kommissionens 1ste Behandlings Resultater, kunde den have taget Sagen fuldstændig om igjen, og haft alt det Arbejde gjort til ingen Verdens Nytte, thi den Forudsætning, hvorfra Kommissionen ved

sin 1ste Behandling af Sagen gik ud, og som jeg her ikke skal yderligere komme ind paa, viste sig at briste saaledes, at Kommissionen for en væsentlig Del af sit Arbejde maatte tage det op igjen. Jeg henvender ikke dette til den nuværende høitærede Krigsminister, da det er foregaaet før hans Tid, og jeg vilde overhovedet ikke have omtalt dette, naar der ikke i Formiddagsmødet var udtalt en udtrykkelig Ros over denne Fremgangsmaade fra den daværende Krigsminister. Jeg kan ikke noksom beklage, at man fra den daværende Krigsbestyrelses Side har anset det for rigtigt at bruge en saadan Fremgangsmaade; thi jeg maa kun sige, at, dersom det havde været den daværende Krigsbestyrelses Hensigt at faae knyttet Muligheden af de stærkt mulige Besøftninger til Vedtagelsen af den nye Hærløvslov, saa vilde Krigsbestyrelsen netop have brugt den Fremgangsmaade, som den har. Jeg antager ikke, at det har været Hensigten; men det maa se saaledes ud, og det skal da ingenlunde forundre mig nu, om man i store Talberegninger, som vi jo have set saa frugtbare og fruktomme Eksempler paa under den forløbne Forhandling angaaende Hærløvsloven, og saa i Fremtiden vil komme til at se disse 7—8 Millioner Kr. figurere, som dog høre en temmelig utopisk Fremtid til. — Det er kun disse Bemærkninger, jeg har villet udtale, og som jeg slet ikke skal have fremdraget her, dersom ikke Udvalget i sit modsat Retning vare fremkomne fra anden Side.

Winther: Det forekommer mig dog at være noget uretfærdigt at omtale denne Foranstaltning af den tidligere Krigsminister paa den Maade, som er slet af den sidste ærede Taler. Man maa dog erindre sig, paa hvilken Maade han er kommen til at sætte hele det Maskineri i Værk, som frembragte det Resultat, der var blevet forelagt; det var nemlig efter indtrængende Opfordring fra endel af Finantsudvalgets Medlemmer ifjor, da Kasernesforanstaltningerne med Hensyn til Gardehusartiklerne laa til Forhandling. En af de Indvendinger, der bleve gjorte dengang imod at gaa ind paa det Lovforslag, der da forelaa, var nemlig dette, at det ikke gik an at tage nogen som helst Beslutning om den Sag, spændt Kasernesforholdene i det Hele taget havde været underkastede en omfattende Drøftelse. Nu forekommer det mig virkelig, at, naar Ministeren sætter en Kommission i Aktivitet, og den arbejder saa stærkt den kan, og han derpaa saa hurtigt som muligt meddele Thinget de Resultater, den er kommen til, ja, endog saa gaar saavidt, for at man til enhver Tid kan være à jour med, hvad der foregaar, at han forelægger de fuldstændige Forhandlinger, der finde Sted, — saa er det efter min Mening en saa loyal Fremgangsmaade fra Ministerens Side, at det er bejndelig, at man vil omtale den paa den Maade, i Særdeleshed